

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

MOTIV FRÅN STÅNGÅN. — FOTO. J. E. THORIN, ÅTVIDABERG.

14:DE ÅRG.

DEN 8 JUNI 1913.

N:O 36.

H. E. G. HAMILTON.

S. LINDSTEDT.

P. A. V. SCHOTTE.

FOLKPENSIONERINGSFRÅGAN LÖST.

TILL PORTRÄTTEN Å FÖREGÅENDE SIDA.

Det beslut, riksdagens båda kamrar den 21 maj med stora majoriteter fattade, hvarigenom särskilda utskottets förslag i folkpensioneringsfrågan bifölls, kommer att i alla tider göra detta datum till en märkesdag i Sveriges historia.

Främsta förtjänsten af, att detta stora spørsmål sålunda nu efter 29 års omfattande förarbeten ändtligen bragts till lösning, tillkommer utan gensägelse regeringsrådet A. Lindstedt. Utskottets ordförande, greve Hugo Hamilton, hade fullkomligt rätt, när han i första kammaren framhöll det beundransvärda sätt, hvarpå regeringsrådet Lindstedt fullföljt sitt arbete på frågans lösning, och när han offentligen här gjorde honom sin honnör, en honnör hvari statsminister Staaff instämde, gifvande honom "ett särskildt uttryck af erkänsla för den ovanliga energi, det sällsynt sakkunniga arbete och icke minst för den stora och sällsynta uppfinningsförmåga han visat, när det gällt att öfvervinnas svarighet efter svårighet."

Hvad som i särskild grad verkade glädjande var den enighet, hvarmed riksdagens olika partier bidrogo till den stora sakens framgång. Nuvarande och f. d. civilministrarne ha båda i nästan lika hög grad sin andel i verket, statsrådet A. Schotte helt naturligt som den i regeringen föredragande, landshöfdingen greve Hamilton som den, hvilken tillsatt kommittén och i utskottet ledt kompromissarbetet.

En aldeles särskildt vacker epilog fick debatten i första kammaren genom statsministerns uttalande af den öfvertygelsen, att det skall blifva möjligt, att sedan denna riksdag afhjälpt de största och mest framträdande bristerna i vårt inre försvar, nästa riksdag skall kunna få på sin lott att afhjälpa de största och mest framträdande bristerna i vårt yttre försvar. Mätte enigheten då bli lika stor som nu!

Till slut må det vara tillåtet att instämma i statsministerns uttalande förhoppning, att det viktiga beslutet måtte ha fattats i en lycklig stund för land och folk.

F. E. NEESS.

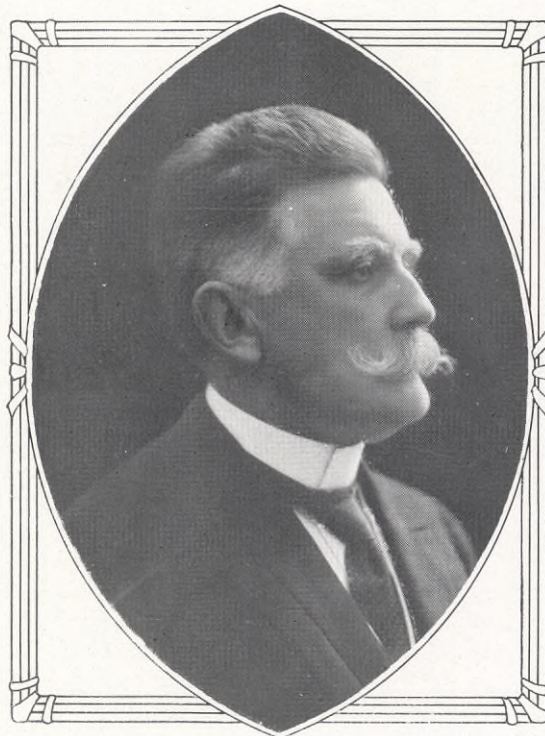
Landskrona jubilerar. Det finnes många svenska städer, hvilka högmödas öfver att vara urgamla, och om den gamla versen, att "när Christus lod sig föde, stod Lund och Skanör i Gröde", än icke torde hålla streck inför en mera närgående kritik, lär det å andra sidan icke låta sig förneka, att åtskilliga svenska och skånska städer se historien om sitt ursprung förlora sig i tider, öfver hvilka endast arkeologien kan bringa en sparsam belysning. Den äran kan Landskrona icke göra anspråk på, men till gengäld kan det angifva datum och årtal på en privilegieurkund, som ådagalägger, att det i år och just i dessa dagar kan glädjas öfver att i ett halft årtusende ha ägt rättslig tillvaro som stad. Det är icke att undra på, att det vackra och idoga samhället, hvilket i allmänhet ställts en smula i skymundan af sina tre grannar, det rika Malmö, det sköna Helsingborg och det lärda Lund, velat begagna tillfället att draga uppmärksamheten till sig. Genom den präktiga utställning i en sällsynt fager omgivning, som den 1:ste juni officiellt öppnades och hvartill Sveriges befolkning å skilda håll helt visst i rikt mått skall hörsamma inbjudningen, har den väl lyckats i detta lofvärda uppsåt, och redan nu kan det sägas, att Landskrona är lika mycket att lyckönska till de uppnådda femhundra åren som till det sätt, hvarpå det valt att fira bemärkelseåret.

Landskronas egentliga blomstringstid faller un-

der det sista århundradet och hufvudsakligen på den senare hälften däraf. Som de flesta andra svenska städer har det därunder haft att glädja sig åt ett initiativrikt och solidt kommunalt lif, som låtit den ena vackra kommunala institutionen uppväxa efter den andra. Många namn kunde vara värda att i detta sammanhang nämna. För dagen stanna vi vid stadsfullmäktiges nuvarande ordförande, hvilken af naturliga skäl — jämte borgmästare A. Munck af Rosenschöld — vid jubileums- och utställningsfästligheterna såväl som vid förberedelserna till dessa intagit en ledande ställning.

Frederik Engelbrekt Neess är född i Landskrona 1857. Hans fader var grosshandlaren därstädes Carl Frederik Neess. Denne hade 1847 grundat den bekanta spannmålshandelsfirman C. F. Neess, hvilken smänningom utvecklade sig till en af de förnämsta i Skåne, och åt spannmålshandeln blef det också, som sonen kom att ägna sig. Efter att ha inhämtat vanlig elementarundervisning kom han vid sjutton års ålder på faderns kontor. Efter någon tids praktik här genomgick han handelsinstitutet i Lübeck, hvarpå han begaf sig till England, där han under två års tid förvärfvade sig ytterligare utbildning hos den stora spannmålsfirman John Johnson & Son, hvilken vid denna tid var firman C. F. Neess' största utländska förbindelse.

Efter hemkomsten upptogs han snart (1883) som delägare i faderns firma

Fot. Hagman, Landskrona.

skild: Emgt Silfversparre.

F. E. Neess

Efter porträtt. Klödet: Bengt Sjöversparre
FRÖKEN ADELE CEDERSCHIÖLD, som komponerat den af Internat. Kvinnoförbundet i dagarne antagna officiella förbundssången.

Vid det styrelsemöte som *Internationella Kvinnoförbundet* den 20—27 maj höll i Haag antogs under jubel till förbundets officiella sång det af ordföranden i Svenska kvinnornas nationalförbund, fru Eva Upmark, framlagda förslaget. Musiken är komponerad af musiklärarinnan fröken Adèle Cederschiöld, Stockholm, känd som skicklig pianist och äfven genom tidigare kompositioner.

Sången, i hvilken som recitativ ingår *Internationella kvinnoförbundets* motto: "Allt hvad I viljen människorna skola göra eder det gören I ock dem", är afsedd att sjungas såväl vid de stora internationella mötena som inom de olika ländernas nationalförbund.

H. & Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

D:R TARRASCH, den tyske schackmästaren som f. n. gästspelar i Sverige.

der loppet af föga mer än ett år gästade vårt land. "Der Nürnberger Doktor", under hvilket namn vår celebre gäst är mest bekant — han är till yrket läkare i Nürnberg — är kanske den mest kände bland alla schackmatadorer, ej blott som en af världens främsta praktiska spelare, utan måhända än mer som den banbrytande teoretikern. Hans "Dreihundert Schachparteien" kan redan räknas till den klassiska schacklitteraturen och hvarje år flyter ett nytt slagfärdigt opus fram ur hans säkra penna. Det är nog med bäfvande hjärtan vår lilla schackvärld mött mästaren vid hans simultanföreläsning,

Dr Tarrasch är den tredje schackmästaren, som un-

derlingar, och hans resultat i Borås, Linköping och Eskilstuna visar, att det ej varit så alldeles utan skäl. Det största motståndet kommer gifvetvis att presteras i Stockholm, fast det ju nästan vore synd att med ett nederlag kvittera älskvärdheten af den intressanta visiten.

Sedan ofvanstående skrefs af en af våra schack-medarbetare har Dr Tarrasch utspelat tre konsultationsmatcher med nio medlemmar ur Stockholms schacksällskap. I två af partierna blef mästaren besegrad och det tredje slutade oafgjordt. Dr Tarrasch, som öppet erkände, att motståndarne i detta slags schackspel varit honom öfverlägsna, uttryckte sin beundran för den till mästarstycke gränsande skicklighet, hvaröfver flera af Stockholms spelarne förloga.

och blef året därpå vice konsul för Storbritannien och Irland. 1895 blef han ensam innehafvare af firman, som under hans ledning ytterligare utvecklats och sett sina gamla goda traditioner befast. Om det anseende konsul Neess förvärfvat sig i köpmanskretsar, vittnar bäst, att han valts till ledamot icke blott af Skånes handels-, industri- och sjöfartskammare, utan ock af den skiljenämnd, som i denna provins anordnats för slitande af tvister i handelsmål, åt hvilka man önskar en snabbare handläggning än den, som kan åstadkommas vid domstolarne.

Redan tidigt började konsul Neess taga del i det kommunala lifvet i Landskrona och mångfaldiga äro de förtroendeposter han därinom beklädt. I stadsfullmäktige invaldes han första gången 1900 och kallades redan 1908 att där vara vice ordförande, hvilken ställning han fortfarande intaga, tills han vid början af innevarande år utsågs till ordförande. Men dessutom har han under åtta års tid haft säte i drätselkammaren, därtill varit vice ordförande i belysnings- och vattenverksstyrelsen samt i handels- och sjöfartsnämnden äfvensom medlem af stadens kyrkoråd, andra uppdrag att förtiga. I styrelsen för årets jubileumsutställning har han intagit främsta platsen som ordförande, medan Malmö skyndat att tillägna sig hans intresse och erfarenhet genom att kalla honom till ledamot af styrelsen för den omfattande Baltiska utställning, som där förberedes för nästa år i sammanhang med firandet af de skånska hushållningssällskapens hundraårs jubileum.

Neess har äfven deltagit i det politiska lifvet.

Åren 1906—1908 hade han nämligen plats i andra kammaren som representant för Landskrona stad. Han ställde sig härvid på en mot det proportionella valsättet afvisande ståndpunkt. Vid 1908 års val besegrades han emellertid af den i de skånska städerna öfvermäktiga socialdemokratien och lyckades af samma skäl ej håller vid 1911 års val uppnå mandat. Han hade därvid mottagit kandidatur för det moderata partiet.

I öfrigt faller det nästan af sig själf, att Neess tagits i anspråk för en mängd uppgifter på det ekonomiska området. Sålunda är han medlem af Aktiebolaget Skånska handelsbankens stora styrelse, vice ordförande i Landskrona sparbanks styrelse, medlem af styrelsen för Landskrona—Eslöfs järnvägsaktiebolag o. s. v.

Allt sedan järnvägsrådets tillkomst 1907 har konsul Neess haft säte i detta som representant för skånska handelskammaren.

JUBILEUMSUTSTÄLLNINGEN I LANDSKRONA.

Den I dennes öppnades i Landskrona den betydande industrietställning, hvarmed staden celebrerar 500-årsminnet af sin grundläggning.

De båda föregående dagarne hade riklig och välbehöflig nederbörd fallit. Men när öppningshögtidligheten vidtog, rådde det mest strålande solsken, som gaf utställningen den rätta omgifningen: Skånes slätter lysande med frodigare grönska än någonsin och på andra sidan glittrande, lekande, smekande böljor af Nordens fagreste-färvatten, det oför-

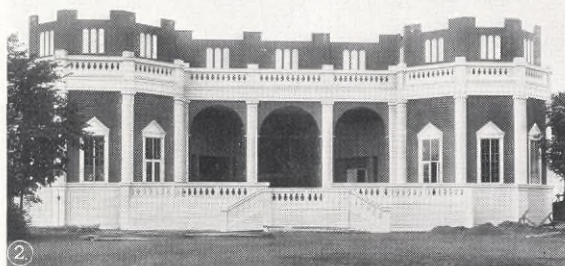
NÅGRA BILDER FRÅN UTSTÄLLNINGEN I LANDSKRONA

1. TOTALVY.
2. HUFVUDINGÅNGEN

likneliga Öresund, med Hven som en smaragd midt på sitt blåa band.

Bland de närvarande gästerna märktes civilministern, statsrådet Axel Schotte, landshöfdingen greve Rob. De la Gardie, biskop S. Billing, generaldirektörerna Cederschiöld

ver utställningens tillkomst, att civilministern måtte förklara utställningen öppnad. Sedan denne efterkommit uppmaningen, utbraktes ett lefve för konung och fädernesland, hvarpå telegram afsändes till konungen, som först följande dag hade tillfälle besöka utställningen, och till kronprinsen, hvilken i

3. HEMSLÖJD-AFDELNINGEN.

och Pegelow m. fl. Efter regementsmusik o. sång framträdde Landskrona stadsfullmäktiges ordförande konsul Neess och anhöll efter att i ett kortare anförande ha lämnat en historik öf-

Foto. Öster, Landskrona.

4. INDUSTRIHALLEN.

Fotograf. Bengt Silfverstjärne.

sin egenkap af hertig af Skåne åtagit sig utställningens protektion.

Alla äro ense om, att utställningen är synnerligen sevärd. Särskild uppmärksamhet ådrager sig Landskrona stads historiska utställning.

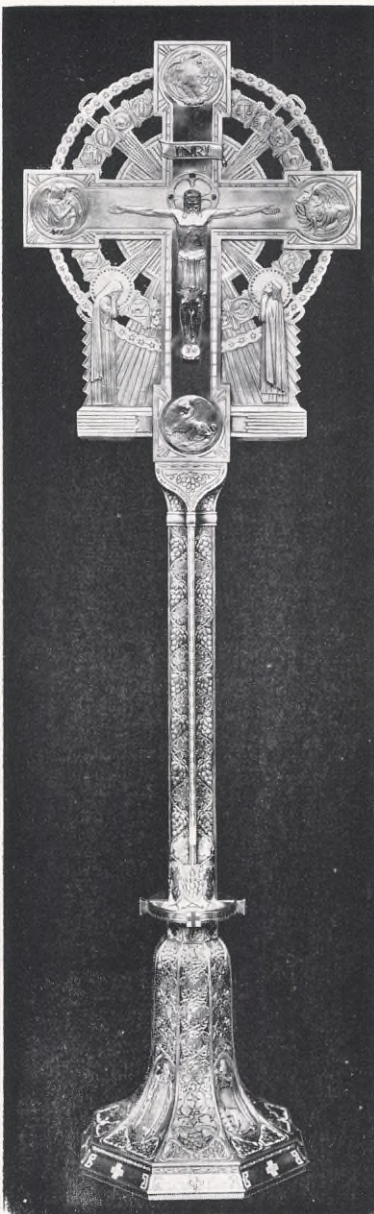

Foto. Arvberg & Preutz, Stockholm.

Gripsholms slott. Stolarne äro afsedda att användas vid kyrkliga vigselförrättningar. Enligt tyskt bruk knäböjer nämligen icke brudparet omedelbart vid altarrunden utan inväntar sittande i de framför densamma ställda brudstolarne den tjänstförrättande prästens ankomst. Efter vigselseremonien tager brudparet åter plats i stolarne och kvarsitter tills sängen och orgelspilet förklingat.

*

Gynnad af ett strålande vackert väder och klädd i rikaste blomsterprakt firade Skansen den 30 maj—1 juni sin sedvanliga vårfest, den tjugonde i ordningen. Fästen som fortlöpte i de gamla kända och omtyckta banorna med sång och dans, bygdemålshistorier, målskjutning och andra gouterade folknöjen, lockade till Skansen ofantliga människoskaror.

DET KOSTBARA ALTARKORSET TILL UPPENBÄRELSEKYRKAN Å SALT SJÖBADEN:

Af ciseleadt silfver m. emalj-inläggningar; mellersta öfverdelen af guld m. juveler och granater. Ritadt af arkitekten F. Berg, utfördt å Haulbergs atelier.

Drottning Victoria har till tyska församlingen i Stockholm och dess kyrka som gåfva öfverlämnat två synnerligen vackra brudstolar, utförda efter original på

EN AF DE TVÅ TILL TYSKA FÖRSAMLINGEN I STOCKHOLM AF DROTTNING VICTORIA SKÄNKTA BRUDSTOLARNE.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FRÅN SKANSENS 20:DE VÅRFEST.

Kliché: Hengt Silfverparra.

ALEX. AHLGREN SOM VUNNIT EN GLÄNSANDE SEGER I DET STORA INTERNATIONELLA MARATHONLOPPET I ENGLAND, och därvid besegrat mästerlöparen, finnen Tatu Kohlemainen.

Den svenska idrotten har i dagarna i England firat en lysande triumf i det olympiasegraren svensken *Alex Ahlgren* den 31 maj i täflan med världens främsta amatörlöpare på ett överlägset sätt segrade i den internationella Marathonlöpningen om Sporting Lifes dyrbara vandringspokal. I löpningen, hvilken gällde den s. k. långa Marathondistansen, 42,000 meter, deltog 34 löpare från olika länder. Bland deltagarna befann sig äfven finnen Tatu Kohlemainen, som bekant den ende amatörlöpare hvilken kunnat göra Ahlgren rangen stridig som världens snabbaste långdistanslöpare. Vid början af fjärde svenska milen gick Ahlgren om Kohlemainen, som dittills ledt, och kom fram till målet i ypperlig kondition nära en km. före finnen. Ahlgrens tid var 2, 36 6/8 eller nära 20 min. bättre än det olympiska rekordet. Kohlemainens tid var 2, 41, 48.

Af de två öfriga i täflingen deltagande svenskarne inkom Westberg som nr 4 och Schuster som nr 7.

Vid den läkareundersökning som föregick täflingen fingo svenskarne betyget "especially fine people."

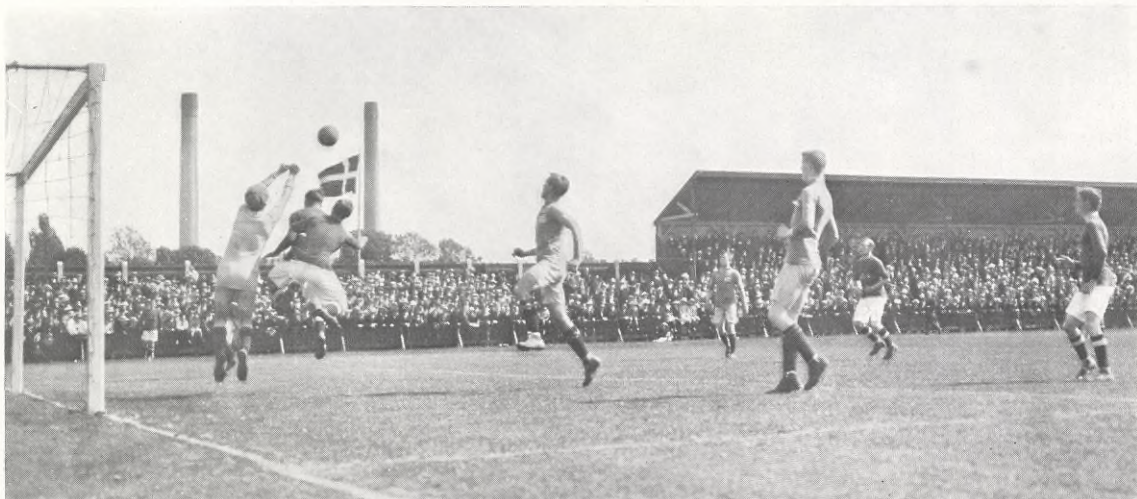
I de af Djurgårdens idrottsförening den 31 maj — 1 juni i Stadion anordnade täflingarne i allmän idrott stodo i spjutkastning

FINNEN PELTONEN, som besegrat den svenske världsmästaren *Lemming* i spjutkastning med bägge händer. *Lemming* innehar fortfarande bästahandsrekordet.

de båda världsmästarna svensken *Eric Lemming* och finnen *Peltonen* mot hvarandra. Förra gången de möttes till täflan var vid olympiska spelen i Stockholm, då *Peltonen* genom sina fenomenala vänsterkast besegrade *Lemming*, som dock behöll bästa-handsrekordet. Äfven nu vid den senaste täflingen utgick *Peltonen* som segrare, i det han uppnådde 109,43 m. medan *Lemming* stannade vid 104,87 m.

En på båda sidor om sundet med stort intresse motsedd svensk-dansk fotbollsmatch utspelades den 25 maj i Idrottspar-
 ken Köpenhamn, i närvaro af en åskådarskara på omkring 8,000 personer, däraf ett betydande antal svenskar, som rest öf-
 ver till Danmark för att vara med om den spännande kampen. Matchen aflöpte, beklagligt nog, olyckligt för svenskarne och slutade med 8 mål mot 0 till danskarnes favör. De danska spe-
 larna, som haft tillfälle att i ofta förekommande täflingar med professionella engelska motståndare drifva upp sin färdighet i spelet, voro otvifvelaktigt svenskarne öfverlägsna i bollbehand-
 ling och taktik, men orsaken till, att de våras nederlag blef så förkrossande stort, torde dock få sökas i det svenska lagets ytterligt svaga samspel, härrörande från att spelarne tagits ur klubbar på olika platser och icke tränat tillräckligt till'samman.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöveersparre.

ÖGONBLICKSBILD FRÅN DEN FATALA FEDERATIONSMATCHEN I KÖPENHAMN MELLAN SVENSKA OCH DANSKA LAG.

ETT BLAD UR RESEBOKEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF ANDERS ÖSTERLING.

U har jag bott elva dagar i hotellet och börjar äntligen finna ut och in. Det var ej så lätt i begynnelsen, ty bakom den gamla byggnadens oansenliga fasad förgrenar sig en vidlyftig labyrinth af trappor upp och ned, vindlande korridorer, och hemlighetsfulla småsalonger. Man går och går, man sätter sig emellanåt att hvila i en empiresoffa och fortsätter sin vandring, sedan man tagit ögonmärke på ett eller annat kopparstick med mytologiska framställningar. Man kommer ut i nya och okända trakter af hotellet, man möter inga gäster, ty det är ännu icke säsong, men man hör människoröster i luften rundtomkring, på obestämdt afstånd. En gammal pendyl sover på ett mahognyställ och har tydligen ej gittat röra på sina visare sedan Vittorio Emanueles tid. Man går och går och glömmor bort, att man söker sitt rum, man fördjupar sig i betraktandet af mörknade porträtt från något palazzo, hvars bo klubbades bort på en trist dag för längesedan. Och man vaknar upp med en känsla af att befinna sig i de mest aflägsna trakterna af den lilla italienska staden — hvars namn här ej behöfver nämnas.

Jag har räknat ut, att hotellet måste vara sammanbyggdt af minst tre gamla hus, som utbreda sig genom hela kvarteret. Och jag trifs egentligen ganska väl på detta ställe, som för ett måttligt pris erbjuder pension vid ensamma bord. Gästerna ser jag aldrig till utom vid måltiderna. Det är emellertid mest äldre folk, som äro pensionärer ej blott i detta tillfälliga hotell, utan i tillvaron.

När jag ej läser aftontidningen, roar det mig att studera dem, gissa deras öden och deras förlutna. Ytligt sedt äro de blott en samling mer eller mindre underliga magar, som alla måste skötas med särskild pietet och metodiska föreskrifter. De dricka nästan utan undantag Cinciano-vatten, och de tyckas sätta sin borgerliga ära i att ha fruktansvärdt tråkigt. Samtal mellan borden förekommer knappast, jag har vid upprepade tillfällen försökt fånga den relativt yngsta damens blick, men det har tills dato ej lyckats mig. Nationaliteten är tydligen mest engelsk — dock finns det äfven ett äkta par, som förefaller mig tiga på franska. En gammal herre hviskar varje afton med samma spökaktiga leende en liten kvickhet till kyparen: Gif mig musikprogrammet! säger han — och menar därmed matsedeln. Kyparen ler diskret, och jag sammaledes. Men min visavi, den svartklädda amerikanskan i den snöhvita peruken stirrar orörligt framför sig med ett ansikte, som blott liknar sin egen dödsmask. Dessa båda ha efter hvad jag hört bott i pensionen sedan flera år. Men ingen har hört dem utbyta ett vänligt ord.

Endast gafflarnes svaga klang bryter stillheten i den spegelprydda, ständigt elektriskt upplysta matsalen. Så försvinna gästerna i de ändlösa korridorerna, hvar och en till sitt.

Jag skildrar detta som det är och utan afsikt att sammanspinna någon mystisk intrig. Jag skildrar det därför att stämningen öfver detta ombonade, oändligt enformiga lif synes mig rymma en viss mystik i sig själf, utan tillhjälp af händelser och märkespunkter. Allt är här fernissadt af oåtkomlighet, allt är inriktadt på reservation, allt är angeläget om att verka tomhet och åter tomhet.

När jag kommer utanför dörren, är tillvaron genast mig till mötes pratsjuk och öppen hjärtig. Det regnar öfver den gamla dröpa staden, flodens sorl höres icke för det jämna groppandet, lyktorna flämta melankoliskt, och få människor äro ute. Men längs

kajen vandrar en gammal, böjd man och han talar för sig själf, högt och barnsligt: — Piove! Sempre piove! säger han i förargad ton. Regn, alltid regn.

Jag kommer in på ett litet kafé. En mörkhårig kvinna sköter kaffekokaren på disken, och medan jag ser den rykande drycken droppa ned i koppen, störtar en annan mörkhårig kvinna in i lokalen, vänder sig till den andra och frågar helt andfädd:

— Vet *du* hvad en chimpans är för något?

— Det är en sorts apa.

— Ah! säger den andra. På det sättet!

Någon person i omgifningen har tydligen kallat henne chimpans. Hon aflägsnar sig, dröjer ett ögonblick i dörren, blek, okänslig för regnet som störtar öfver hennes blåsvarta hårkrona. Så blir hon borta i det våta mörkret.

— Fruntimmer! grymtar värden, som spelar kort vid ett af kaféets bord. Fruntimmer!

Det är allt. Men scenen berör mig på något sätt angenämt. Hur oskyldigt och oförbehållsamt är icke lifvet härute, blott några steg från hotellet! Helt säkert har äfven den skräckinjagande hotellamerikanskan med den snöhvita peruken vid något tillfälle i sitt långa lif måst höra namnet på en liknande djurart. Men hur skulle jag någonsin få veta något dylikt, äfven om jag dröjde i aratal? Den andra däremot, hon med de våta mörka lockarna, hon hörde ej till dem, som taga hemligheter med sig i grafven.

På resor tvingas man att iakttaga lifvets stora rörelseformer på ett annat sätt än när man sitter hemma, instängd i sitt pliktängelse. Vågorna gå, men typerna fastställas just genom rikedomerna på exempel, och där ett ansikte försvinner i mängden, upppebarar sig snart ett nytt med samma drag som det förra, blott ännu tydligare. Och dessa reselivets invalider, hvaraf hotellen och pensionerna befolkas, dessa tragikomiska figurer, som se utan att se och höra utan att höra — äro de ej slutligen begripliga nog? För dem har mangfalden småningom fått karaktären af mardröm, och deras sträfvan är att i möjligaste mån utplåna medvetandet om andra människors existens. De skruda sig i ståndsmässig världsförgätenhet, och deras själskrafter uppsugas i det enda behöfvet att låtsas om intet — låtsas om intet, hvad som än sker omkring dem. Deras dag är reducerad till ett schema för måltidstimmen och omsorgen för deras eget bästa, och de ha inrättat sig så, att de ej behöfva taga hänsyn till någon lefvande varelse. Det är rörande att se, hur fullständigt de uppoffra sig för sig själfva. Hvarannan dag bese de någon kyrka, något monument, någon tafla — och därmed är deras verksamhetsifver tillfredsställd, deras tillvaro är själfändamål, och de utgöra tillsammans en stor kosmopolitisk, namnlös orden. De äro döda värden och slocknade stjärnor.

Så tänker jag för mig själf, när jag sitter i hotellmatsalen och ser deras ansikten återgifna i de strålade speglarna. Kyparna gå rundt, en af misserna slår upp sin roman och stirrar i den utan att läsa. Hvert gå hennes tankar denna ensliga kväll i en främmande stad, som hon af en slump har valt till sitt hem? Hvad tänker hon på? Jag vågar svaret: På intet, intet — eller möjligen på en dag, som lyckligt händelselös har gått tillända.

Men utifrån klingar trots de väl tillbommade fönstren en svag hvisselmelodi, några toner ur Traviata. Det är en ung man af folket, som går till eller från sin banala älskade. Ty därute är lifvet — lifvet som vågar lefva, och hvars fattigaste händelsefragment i jämförelse med detta högdragna enahanda nu och alltid skall lysa med glansen af underbara, blodröda pärlor...

— 508 —

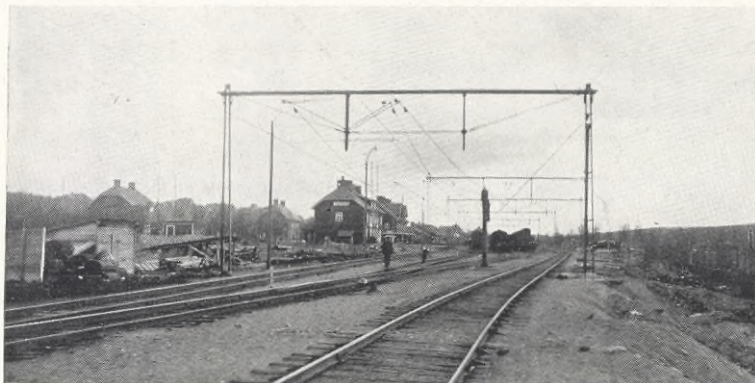

— 509 —

1—3. LANDSTIGNINGEN VID NEDRE TOLDBODEN I KÖPENHAMN.
 2. KONUNG GUSTAF (iförd dansk generalsuniform) samtalar med utrikesministern greve Ahlefeldt-Laurvig; vid dennes sida konseljpresidenten Berntsen. Bredvid konung Gustaf synes KONUNG CHRISTIAN i svensk generalsuniform, samt längst t. h. å bilden prins Valdemar. — 3. AFFÄRDEN FRÅN TOLDBODEN TILL SLOTTET.
 4. KONUNGEN BESER UTSTÄLLNINGEN I LANDSKRONA. Vid konungens sida konsul Neess och när-mäst bakom red. Bälöw. — 5. KONSUL NEESS TALAR VID INVIGNINGSFESTEN. (Se text å sid. 563).

fiderna förändras.
 På den mark, där fordom Sveriges starkaste fästning planerades för att bilda en utpost mot befarade danska invasioner, mötas svenskar och danskar nu i fredlig täflan på industriens och konstens fält. Och samtidigt som folken göra detta, träda Sveriges och Danmarks monarker tillsammans i den danska kungaborgen för att med handslag och familjär samvaro bekräfta den snart hundraåriga fred och vänskap, som råder mellan de båda grannländerna.
 De officiella tal, som växlas vid tillfällen som detta, få gifvetvis lätt något kyligt och konventionellt öfver sig. Säkert är emellertid, att hela svenska folket kan betyga riktigheten af sin konungs orl, att detsamma "med varm och vördnadsfull kärlek följer Carl XV:s dotterson i hans konungsliga gärning" liksom att det delar konung Gustafs uttalade varma önskan om en lång och lyckosam regering för denne.
 I dessa dagar har ett halft århundrade förflutit sedan i Göteborg det betydelsefulla nationalekonomiska möte, som kom att bilda inledningen till det ekonomiska och legislativa samarbete mellan Nordens tre folk, hvilket sedan dess alla politiska slitningar på halfön till trots nått en allt vidsträcktare omfattning. Konung Gustaf fastslog, att de band, som sammanknyta de båda närbesläktade folken, icke äro färre än de, som förena Danmarks och Sveriges konungahus, samt uttalade som sin lifligaste önskan och förhoppning, att dessa band äfven i framtiden må stärkas och bevaras. Må denna önskan och förhoppning gå i uppfyllelse!

RIKSGRÄNSBANANS ELEKTRIFIERING.

KIRUNA PERSONBANGÅRD

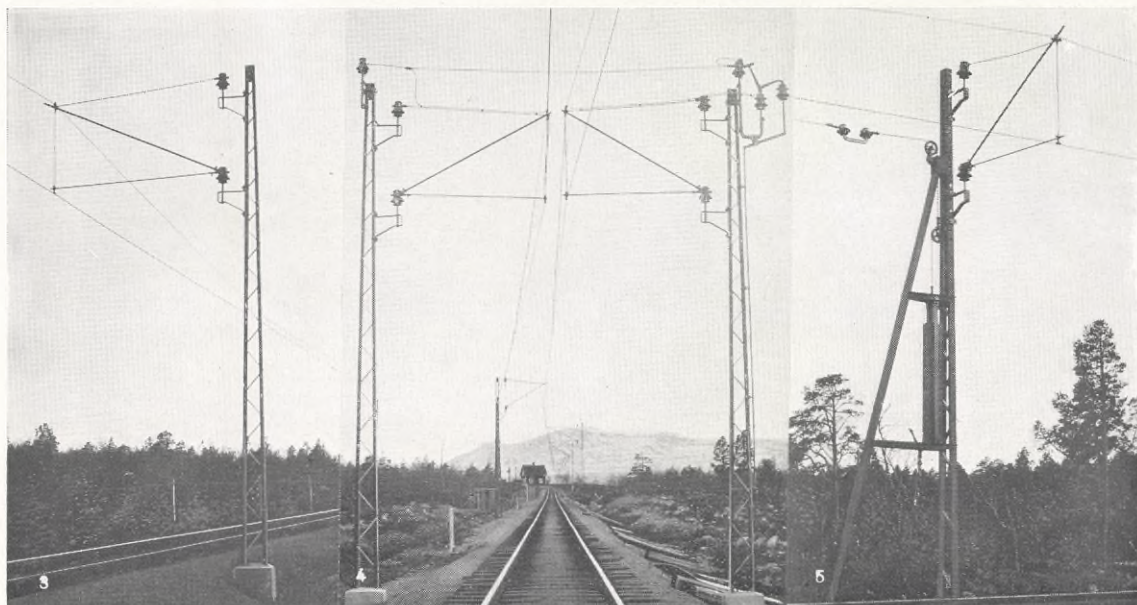
Elektrifieringen af Riksgränsbanan, som utföres af den tyska firman Siemens-Schuckert samt Allmänna Svenska Elektr. A.-B. Westerås gemensamt, indelas i tvänne huvudarbeten, anordningen af kontaktledningen samt anordningen af öfverföringsledningen, den senare i allmänhet benämnd matarledningen. Norr om Kiruna har arbetet med kontaktledningen fortskridit längst, och som densammas arbete är betydligt mer kompliceradt än å öfverföringsledningen, erbjuder det största intresset.

Kontaktledningen är indelad i sektioner, hvilkas längd varierar mellan 1300 och 1500 meter. Hvarje sådan bildar så att säga en ledning för sig. Å bilderna 4 o. 5 synas anordningar för öfvergång mellan sektionerna. Vid hvarje sådan öfvergång förekomma 2 spännstolpar samt 1 par syskonstolpar, de senare försedda med strömbrytare. För erhållande af trädens konstanta afstånd från räil vid temperaturförändringar, afslutas

den i spännstolpen med rörliga motvikter. Stolparna, som uppbära sektionen, stå på ett afstånd från hvarandra af 50 met., men i kurvor m. fl. ställen, där spänningen på desamma är större, äro de uppställda med mindre mellanrum. På grund af de relativt långa afstånden mellan stolparna och kontaktträdens tyngd, uppbäres densamma af den s. k. bärlinan. Bärlina och kontakttråd, som uppbäras af å stolparna resp. bryggorna uppmonterade s. k. "utliggare" (på tyska "ausleger"), äro på två ställen å ett stolphäll förenade med "lits". Bryggor anordnas å stationer som hafva tre spår eller däröfver. Monteringen af ledningen å dessa äro i hufvudsak lika med den å linien. Men på grund af att bryggans öfre konstruktion ligger så nära utliggaren, har bärlinan å densamma isolerats.

RAUTAS STATION.

3. STOLPE MED UTLIGGARE, BÄRLINA OCH KONTAKTTRÅD. — 4. ETT PAR SYSKONSTOLPAR VID SEKTIONSÖFVERGÅNG, med strömbrytareanordning å högra stolpen. — 5. SPÄNNSTOLPE. — Efter fotografier för H. S. D.

H. 8 D. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

SVENSKA ELEKTRICITETSVERSKSFÖRENINGENS 10-ÅRSJUBILEUM.

Klubbens Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm—Gbg.

Svenska elektricitetsversksföreningen höll den 30—21 maj i Stockholm i Teknologföreningens lokal och under liflig tillslutning af föreningsmedlemmar sitt elfte årsmöte. I sitt inlednings-tal lämnade föreningens ordförande, professor Karl Wallin, en ytterst intressant redogörelse för den snabba och omfattande utveckling elektrotekniken och elektricitetsverksindustrien i

vårt land undergått under de senaste tio åren. I öfrigt upptogs mötesdagarna af föredrag och öfverläggningar om elektrotekniska ämnen. Vid företaget styrelseval utsågs till ordförande efter professor Wallin, som bestämde undanbedt sig återval, öfveringenjör Aug. Decker, Stockholm.

ETT ÅTERSEENDE.

FÖR HVAR 8 DAG AF SIGNE LAGERLÖW.

DET var en härlig vårdag i midten af maj.

Solen spred ett förgyllande sken öfver jord och haf, och alla konturer bleiva så klara i den lätta luften.

Öfver den lugna, glittrande fjärden gled en stor hvit ångare fram; den såg fästlig ut med sina två ljusa skorstenar, sin trefärgade flagg, sina smäckra linier och sin förgyllda bog, som återspeglades i slingrande guldormar i det dunkelblå vattnet. Kring det vackra fartyget stod ett sakta brus, som hördes långt in mot stränderna, där småbåtarna lågo nyttjade och uppmalade och gungade i sina förtöjningar under efterdyningarna från den stora.

På ångarens öfverdäck, något skild från de öfriga passagerarna, stod en ensam, högväxt man. I hans vackra ansikte fanns ett uttryck af eftertanke och allvar, och blicken i de mörka blå ögonen var ständigt sysselsatt. Nu spjade den in mot stränderna, nu hvilade den med ett uttryck af intresse på en fjärran kontur; då och då flög kikaren till ögat och stannade länge kvar under långsamma vridningar utefter strandsträckorna.

Men när staden småningom började framträda likt ett väldigt hoppyttat hopsättningsark med lysande fläckar af klungor af hus och med mörka spetsar af spiror och torn, fick kikaren hvila i fodralet, och han stod med de behandskade händerna slutna kring relinganten och blickade med förvåntansfulla ögon in mot land.

Han lät sig icke störas af de öfriga passagerarnas samtal eller af besättningskarlarnas spring — allt klarare och klarare framträdde staden framför honom och starkare och starkare steg hemkänslan i hans bröst.

Redan hördes detta storstadens brus, som verkar så egendomligt efter en lång resa öfver tysta vatten. Redan hördes hjulens skrammel och spårvagnarnas hårda klinganden, och plötsligt som en samlande

öfverröstande ton ur det hela — en ton som kom honom att lyssnande höja hufvudet — den klara milda klangen af kristna kyrkklockor, som ringde osynliga någonstädes därinifrån och i melodiska ljudvägor hvälfde långt ut öfver sjön.

Det stilla klockspelet — så olikt det dånande väldiga han hört därute — kom honom att lyckligt skälva till och erfara en känsla, som genomlede han ånyo något sällsamt intimt, som han en gång tidigare på samma sätt och under samma stämning genomlevat.

Klockorna som ringde — solen som strålade — vattnet som buktade sig svagt upprördt under färjornas och båtarnas zig-zag-rörelser — folket på stranden, tullnärernas bekanta uniformer, husens kända konturer — allt, allt strömmade som en smekning mot hans ögon, och fyllde hans hjärta med samma utsägliga känsla som fyller den, hvilken efter många års skilsmässa träder in i sina föräldrars boning.

Han hade varit borta i sju runda år.

Därborta i det stora rika landet hade han genom tillfällighet efter tillfällighet och kanske äfven meriter skapat sig en oberoende ställning, som han småningom vuxit in uti som något själfallet och naturligt. Det hade knappast fallit honom in, hur väl det egentligen gått honom. Men här i det mindre landet, vid sin banas utgångspunkt, steg äfven bilden af hans förtid så egendomligt lefvande fram, och här såg han plötsligen skillnaden mellan nu och då.

Mellan, nu när han kom tillbaka och då — för längesedan... när han reste bort.

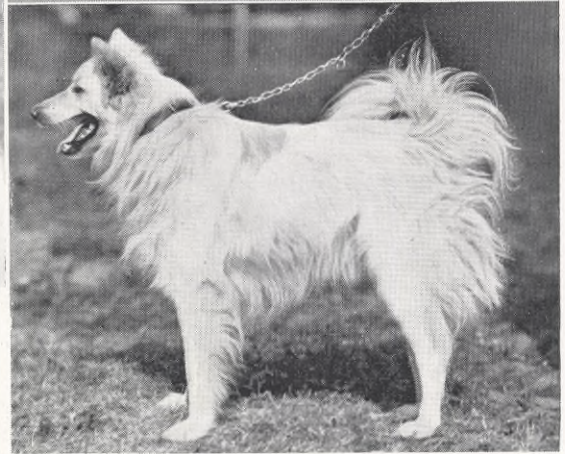
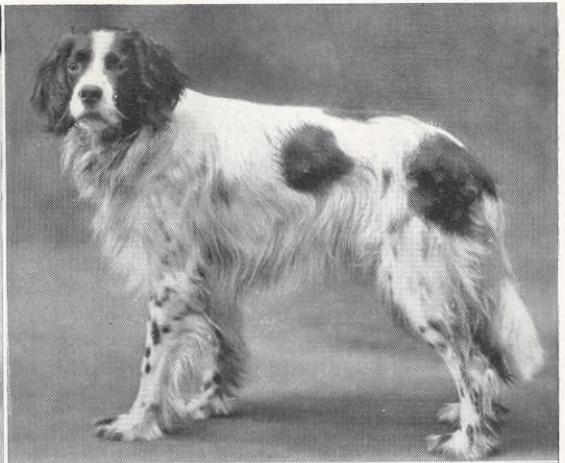
Och det var honom som om han ännu på kajen kunnat se en syn ur det förgångna, den sista han bevarade af sitt fosterland — sin mor i den svarta änkedräkten, länge, längre än någon af de andra, vinka farväl till sitt barn — sitt enda framtidshopp.

* * *

1. JAPANSKA CHIN-CHINS, "SNIP" OCH "SNAP" med ägarinnan, kammarherrinnan Anna Knudzon, Norge.

Svenska Kennelklubbens hundutställning öppnades den 30 maj i två för ändamålet uppsatta stora tält vid Stallmästaregården utanför Stockholm. Utställningen hade af hundägare och hunduppfödare icke blott i Sverige utan äfven i Norge och Danmark omfattats med ett intresse, hvars styrka kunde afläsas i det utomordentligt lifliga deltagandet — icke mindre än 700 djur utställdes. Utställningen be-tecknas af fackmän som en af de vackraste och jämnaste, som visats i Sverige, med olika raser och typer utmärkt väl företrädta.

2. "FINN R.", eng. setter; eröfrade 1:sta pris i segrar- o. jagt-proffklass; Sv-Eng. Setterklubbens hederspris till bästa eng. setter i jagtproffklass samt grossh. G. C. Carlbergs hederspris. Foto. Karnell, Göteborg. Tillh. grossh. Gust. Olson, Gbg.

3. "KEY". Lappl. Spets, eröfrade hederspris. Tillh. löjtn. T. Lindfors, Stockholm.

Modern var äfven hans första tanke, sedan han på hotellet utsett åt sig en vacker dublett med utsikt öfver den del af staden som alltid varit honom kärast.

Och medan han satt bekvämt tillbakalutad i bilen, som skulle föra honom till hennes hem, började han fundera litet närmare öfver ett och hvarje, som därute blifvit bortglömdt eller försummadt. Det föreföll honom som om han ånyo inträdde i ett förlutet, han påminde sig gamla förgätta episoder, kamrater, förhållanden, erfor något af den tidiga ungdomens osäkerhet och betryck.

Men efter utflykten och sidosprång återvändande tankarna till modern med undran hur hon hade det. Hemmet hade aldrig varit rikt, vid faderns död skuldfritt men utan nämnvärda tillgångar. Nu och då hade han visserligen, utan påstötning, sändt den gamla ett litet understöd; det var hans mening att göra det månatligen, men afsikten blef aldrig fullföljd. Han glömde det ofta långa tider. Pliker, omsorger och förströelser sömmade ihop dag efter dag och utplånade allt, som icke var närvarande eller själf gjorde sig påmindt. Moderns bild blef allt mera skugglik och överklig, framträdde ibland skarpt och klart, inspirerande till ett febrilt kärleksfullt bref.

Hennes svar hade varit så lugnande, fyllda af tacksägelse och förnöjsamhet. Hon hade sålt en del af det gamla hemmet, hade hon skrivit en gång, ty som änka och ensam behöfde hon ju icke så mycket. Och strax därefter hade hon ändrat adress och hyrt en mindre bostad, sedan åter flyttat ett par gånger, sista gången till en för honom okänd gata.

Bilen susade elastiskt fram öfver de breda ljusa gatorna. Den ljumma luften iläktade öfver hans ansikte med en doft af björk och sol. Kvinnornas toaletter, violerna vid deras barmar, den glada värblicken i deras ögon, allt hälsade så underligt intimt hans öfverfulla hjärta, där han som en förnäm främling, med värrocken lätt uppslagen, betagen gungade fram genom boulevarder och promenader.

Småningom trängde ekipaget till aflägsnare stadsdelar, solen lyste lika varligt klart, men gatorna blefvo mindre rena, bullret starkare, trängseln större och publiken en annan. Trafiken spärrades af grofva arbetsakdon, lastvagnar och kolkärror, takten blef ojämn, utefter trottoarerna böljade en oafbruten ström af sotiga och arbetsklädda män och kvinnor och luften blef tät af upprifvet damm och odörer.

Hans öfverdådiga sinnesstämning tynade hastigt som när solljuset slocknar inför ett moln, som far förbi.

Efter en stund svängde bilen långsamt och sno-kande som en hund in på en liten smal gata, som grenade ut sig från själfva hufvudgatan, aortan, hvar-igenom hela denna stadsdels arbetslif tycktes pulsera. Små fallfärdiga hus, hvilkas räcka här och hvar bröts af ett större nybygge, kantade det oländiga pränet i pittoresk oordning.

Några barn lekte i en sandhög. Från ett och annat fönster tittade ett ansikte ut mellan krukväx-terna som en fånge genom en cellglugg. Han kände ögon betrakta sig, misstroget och med detta sär-egna förakt nöden skänker den lyckligare lottade.

Obehagliga aningar beklämde honom — en för-ödmjukande misstanke belyste som i en blyxt hans passiva förhållande till de förflutna åren.

I detsamma bromsade bilen och höll utanför ett litet grått trähus med snedtryckt port. Hans snabb-seende blick föll genast på en skylt af papp, som stod i ett fönster och ropade mot honom med hans eget namn och med hans mors. Han läste om och omigen de stora svarta, illa ritade bokstäfverna öf-ver namnet — "Strumpor vidstickas billigt", stod där enkelt, tydligt och klart.

En blodväg sköt upp i hans ansikte och fram-prässade stora matta svett droppar på hans panna.

Liksom i en dröm betalade han, var med några raska steg inne i den låga förstugan och knackade brådt på dörren.

Hjärtat klappade häftigt, mörkret gungade rödt för hans bländade syn, som otåligt hängde fast vid den djupbruna slutna ramen framför honom. Han hörde någon skjuta undan en stol, resa sig och sakta gå fram öfver golvet därinne — tassa fram som en anklagelse rakt mot hans hjärta.

Och i en enda snabb blick afläste han allt sedan dörren öppnats — såg det sista omisskännliga re-sultatet af nödens och ambitionens långa undan-gömda tragedi.

Han hörde ett litet glädjerop af igenkännande och kände sig omsluten af ett par armar, som tycktes ha längtat ett helt lif blott efter honom. Och det bröt nästan som en snyftning fram ur hans bröst:

— Hur har mamma det? Hur är det?

Och hon såg upp på honom med en blick, som han aldrig skall glömma, med en blick så plötsligen strålände och genomglödgad af tacksamhet och öm-het och svarade:

— Å, du har varit så snäll mot mig, Henry — tack, tack!

Och han kände sig med ens så outsägligt enkel och värdelös där han stod, högväxt och elegant, med en snyftande gammal kvinna vid sitt bröst.

Franska rege-ringens åtgärd, att i afvaktan på par-lamentets beslut om värnplikstidens utsträckning till tre år, för yt-terligare ett år kvarhålla under fanorna de värn-pliktige, som nu afslutat sin två-åriga tjänstgöring, har inom stora grupper af franska armén framkallat våldsamt förbit-tning, hvilken här och hvar tagit sig uttryck i myteri-artade demonstra-tioner. På goda skäl anses, att de franska antimilita-rist- och sydika-listsammanslut-ningarna stå äg-gande och upp-hetsande bakom denna rörelse.

Efter fotografi.

EN OFANTLIG FOLKSAMLING I PARIS SÅSOM PROTEST MOT DEN TREÅRIGA VÄRNPLIKTEN.

Efter fotograf.

SAMMANSTÖTNING I LUFTEN MELLAN MONO- OCH BIPLAN: De efter katastrofen å Johannisthals flygplats nedstörtade aeroplanen. Biplanets förare dödades i fallet

Klubb: Bengt Sjöfverström &

* Data å sista sidan.

G. F. O. UGGLA.
Generallöjtnant. — Afgått ss.
chef f. 2:a arméfördelningen.*

L. H. TINGSTEN.
Generalmajor. — Nyutnämnd
chef f. 2:a arméfördelningen.*

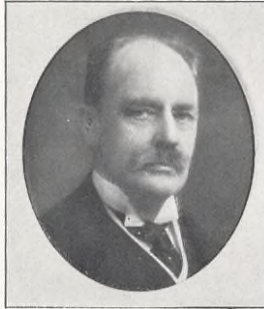
P. A. BERGENZAUN.
Nyutnämnd generalmajor och
kommendant i Boden.*

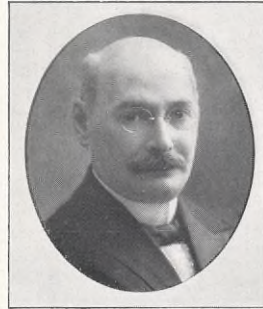
C. B. HAMILTON.
Grefve. — Nyutn. öfverste o.
chef f. Göta art.-reg.*

L. CRONSHOE.
F. d. Borgmästare. — Malmö.
75 år 23 Maj.*

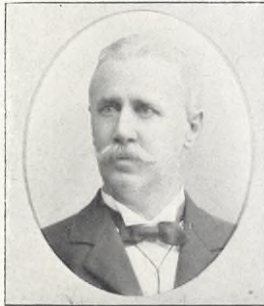
R. E. OSSBAHR.
F. d. Generaldirektör. — Sthlm.
60 år 26 Maj.*

H. WOLFF
Amiralitetsråd. — Stockholm.
50 år 30 Maj.*

W. C. PEGELOW.
Byrådirektör. — Stockholm.
50 år 1 Juni.*

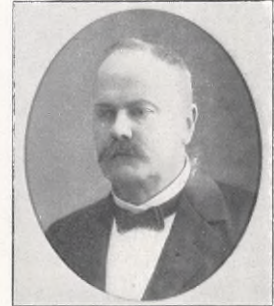
A. V. N. RYDING.
F. d. Öfverstelöjtn. — Sthlm.
75 år 27 Maj.*

B. A. F. BERSELIUS.
F. d. Jägmästare. — Kalmar.
75 år 16 Maj.*

C. H. LJUNG.
F. d. Trafikinsp. — Eskilstuna.
75 år 26 Maj.*

J. A. ANDERSON.
Stadsingenjör. — Kristinehamn
50 år 19 Maj.*

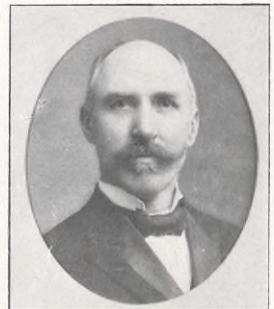
C. G. GRUNDELL.
F. d. Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Säfve. — 70 år 31 Maj.*

H. HEMMING.
Provinsialläkare. — Ödeshög.
60 år 19 Maj.*

A. O. SETTERBLAD.
Regementsläkare. — Stockholm.
50 år 28 Maj.*

C. J. C. CAVALLI-BJÖRK-
MAN. Stadsläkare. Strömstad.
50 år 25 Maj.*

* Data å nästa sida.

H. R. LINDER.
F. d. Förste landtm. F. d. Stadsfullm. — Nyköping. 70 år 7 Juni.

S. P. SVENSSON.
Godsegare. — Jonsberg. 60 år 5 Juni*

A. R. LUNDING.
Godsegare. — Nybble. 60 år 1 Juni.*

G. A. KARLSON.
Landbrukare. — Habo. 50 år 3 Juni.*

A. HERLITZ.
K. Sekreterare. — Stockholm. 65 år 26 Maj.

K. F. VALENTIN.
Professor. — Stockholm. 60 år 30 Maj.*

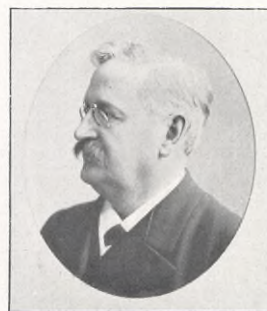
C. A. BEY.
Postmästare. — Malmö. 50 år 26 Maj.

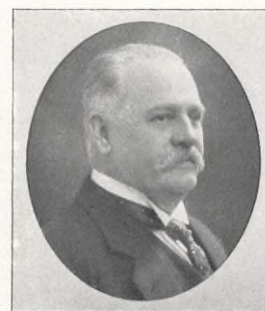
F. S. DAHLBERG.
Redaktör. — Stockholm. 50 år 31 Maj.*

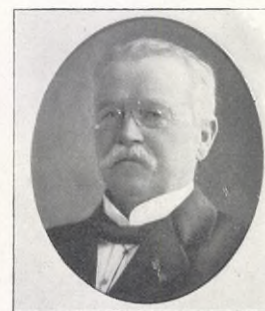
G. QUIDING.
Grosshandlande — Karlskrona. 55 år 24 Maj.*

K. G. STRANDBERG.
Fondmäklare. — Stockholm. 60 år 24 Maj.*

S. W. BÖKMAN.
Stadsmäklare. — Göteborg. 60 år 28 Maj.

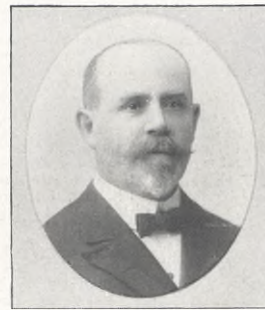
C. ENGSTRÖM.
Grosshandlande — Eslöf. 70 år 26 Maj.*

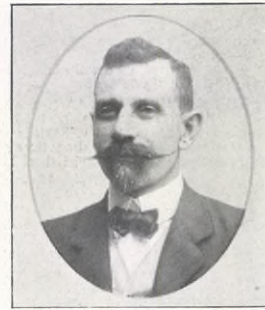
J. A. BERGSTRÖM †.
Landsfiskal. F. d. Komm. — Haparanda. F. 42. † 6 Maj.

E. WESTIN †.
Landbrukare. — Hagsta. F. 45. † 13 Maj.*

J. A. NORDSTRÖM †.
Grosshandlande. — Göteborg. F. 54. † 27 Maj.

O. G. WINBERG †.
F. d. Järnv.-tjänsteman. F. d. Stadsfullmäktig. — Stockholm. F. 62. † 18 Maj.

Efter fotograf.

RICHARD WAGNERS INTÅG I WALHALLA.

Kl. Bildt. Konst. A. D. Bildt. Skulpturp. Sjöln. Gbg.

I anslutning till det i dagarne öfver hela världen firade 100-årsminnet af Richard Wagners födelse aftäcktes den 29 maj i Walhalla vid Regensburg, Tysklands Pantheon, en porträttbyst af den store mästaren. Festligheten, vid hvilken prinsregenten

af Bayern lät sig representeras af prins Ruprecht af Bayern öfvervars af ett stort antal högtstående personer. Af Wagners familj hade infunnit sig sonen Siegfried Wagner.

GUSTAF UGGLA. F. 46, u-löjtn. v. Verml. reg. 63, gen.-stabsof. 70, öfv.-löjtn. i gen.-staben 90, öfverste o. sek.-chef f. Svea lifg. 97, gen.-maj. 02, gen.-löjtn. 08, förste adj. h. Konungens o. chef f. Konungens stab, ordf. i Skytteförb., öfverstyr. Komm. m. st. k. Sv.-O. Biografi o. helsid.-portr. i årg. XI:45. Har i dagarne gått från chefskapet i 2:a arméfördelning.

LARS TINGSTEN. F. 57, u-löjtn. v. Hls. reg. 78, gen.-stabsof. 86, öfv.-löjtn. i gen.-stab. 01, chef f. krigshögsk. 02-04, öfverste o. chef f. Norrb. reg. 04, statsråd o. chef f. Landförs.-dep. 05-07, gen.-major 06, kommandant i Boden 07. I dagarne utnämnd till chef f. 2:a arméfördelning. Komm. m. st. k. Sv.-O. Biografi o. hels.-portr. i årg. IV:31.

PER BERGENZAUN. F. 58, u. löjtn. v. Svea art. reg. 78, gen.-stabsof. 88, major i gen.-stab. 98, öfv. löjtn. o. chef i. Posit. art. 03, öfverste o. chef f. Göta art. reg. 04. I dagarne utnämnd till gen.-major i armén o. kommandant i Boden.

CARL HAMILTON. F. 65, u. löjtn. v. Vend. art. reg. 85, öfv. löjtn. v. Göta art. reg. 09, i dagarne utn. t. öfverste o. chef f. Göta art. reg. Led. af Riksd. F. K. sedan 11.

LORENTS CRONSHOE. Stud.-ex. 55, hoir.-ex. 59, v. häradshöfd. 65, borgmästare i Skanör o. Falsterbo 72-75, 2:e länsnot. i Malmö. län 76-79, polisnot. i Malmö 76, stadsnot. 79, rådmann 81-08.

RICHARD OSSBAHR. U. löjtn. v. Svea art. reg. 72, v. art. staben 90-92, kapt. v. gen.-staben 94, maj. derst. 94, aid. chef v. kommunik. aid. 96-01, öfv. löjtn. v. gen.-stab. 98, öfverste o. chef f. Andra Svea art. reg. 01-03; generalpostdirektör maj 07-31 dec. s. å. Inspektör f. kruitillverkningen i riket 92-94. Led. af styr. f. Liföförsäkr. a.-b. Victoria 06, ordf. 10; ordf. i styr. f. a.-b. Visby cementfabr. 11; v. ordf. i Trafikförvalt. Göteborg-Stockholm-Gefle 09 samt i styrelserna i Bergslag. jernv. a.-b. (1910) o. Stockholm-Vesterås-Bergslag. nya jernv. a.-b. (03).

HENRIK WOLFF. Stud. ex. 83, jur. ur. kand. 84, v. häradshöfd. 88, adv. fisk. i Marinförvalt. 02 exp. chef i Sjöförs. dep. 06, amiralitetsråd o. chef f. marinförvalt. kamerala aid. 08. Sekr. i ett flertal komm., däribl. f. nytt regl. f. flott. pensionskassa o. f. frågan om förlämn. af flott. station i Stockholm. Sedan 12 förestånd. i. Mosaiska förs. i Stockholm.

WILHELM CHRISTIAN PEGELOW. Anst. v. Stat. jernv. 85, underinsp. 99, stat. insp. v. Malmö ångtågfärdst. 02; byrådirektör i K. Jernv.-styr. 08.

ADOLF FREDRIK BERSELIUS. Utex. fr. Skogsinst 64, e. jägm. 66, skogschef v. Forsbacka m. fl. bruk 73-79, t. f. jägm. i Kopparb. revir 80-83, ord. jägm. i N. Lycksele rev. 90-03, länsjägm. i Kalmar 04-11. På sin tid ordf. i komm. nämnd o. stämman m. m. Inneh. Kalmarsorten o. Ölands skogsbyrå.

HJALMAR LJUNGH. Afg.-ex. fr. Tekn. högsk. 58, tjänstgj. därefter v. olika jernvägsbyggn. m. m. till 72, trafikchef v. Söderhamns jernv. 72-86, traf.-direktörfassistent v. Stat. jernv. 86, trafikinspektör i 12:e sekt. 98, afg. för några år sedan o. bosatte sig i Eskilstuna. På sin tid led. af stadsfullmäktige i Söderhamn, led. af landstinget m. m.

ALBERT ANDERSON. Afg.-ex. fr. Tekn. högsk. 87, anst. v. arkitektkontor i Stockholm samt senare å stadsing.-kontoret i Kalmar, tf. lektor v. tekn. elem. skol. i Borås 96-97, stads- o. hamning. i Kristinehamn sedan 97. Ombud i städ. allm. brandstodsbol. Ordf. i styr. f. tekn. aftonskol. i Kristinehamn.

CARL GRÜNDELL. Stud. ex. 63, fil. dr. 72, kyrkoherde i Sälve 82, kontr. prost 92-11. Led. af Riksd. A. K. 94-1900.

OSCAR SETTERBLAD. Stud. ex. 82, med. lic. 96, prakt. läkare i Stockholm sedan 98. E. läkare v. Flottans stat. i Stockholm 98, bat. läk. i Fältläk. kår. res. 99, v. Första lifgren. reg. 1900-03; läkare v. Krigsskolan å Karlberg sedan 03, reg. läkare i Fältläk. kåren 13.

CONRAD CAVALLI-BJÖRKMAN. Stud.-ex. 83, med. lic. 93, prakt. läkare i Strömstad sedan sistn. år, stadsläkare derst. sedan 07. Led. af stadsfullmäktige sedan 99.

SVEN SVENSSON. Inköpte 83 egend. Jonsberg å Vikbolandet, hvar-est han åtnjuter anseende såsom en synnerligen skicklig jordbrukare. Nämndeman, ordf. i komm. styr., valnämnden m. m. Ordf. i vägstyre.

AXEL LUNDING. Eg. af egendomen Nybble gård, led. af komm. nämnd, v. ordf. i skol- o. kyrk. råd, led. af Östergötl. hushålln. sällsk. förvalt. utsk., ordf. i hushållsgille.

ALBIN KARLSON. Eger egend. Gölan i Skarab. l. V. ordf. i komm.-nämnden o. i kyrkorådet, ordf. i byggn.-styr.; nämndeman, led. af styr. f. Håbo brandstodsbolag.

KARL VALENTIN. Stud. ex. 73, fil. dr. 84, K. Musik. akad. sek. 01, lärare i musikens hist. o. estetik v. K. Musikkonserv. sedan 02. Profes-sor 12.

FREDRIK DAHLBERG. Stud. ex. 85, efter studier i in- o. utlandet samt medarbetarskap i olika svenska tidningar red. af Sv. arbetareförbundets organ, Arbetare-Tidningen samt medverk. v. förb. stiftande 99, afg. 10. Förf. t. ett flertal smärre skrifter i arbetarefrågor.

GUSTAF QUIDING. Sedan 97 inneh. af konsthandel m. m. i Karlskrona. Intendent i Blek. museum, betydande samlare af förminnen m. m.

GEORG STRANDBERG. Etabl. i eget namn 92, v. affärens ombildande 07 t. aktiebolag dettas styr.-ordf. Led. af fondbörskommitterade, led. af styr. f. a.-b. Sver ges Privata Centralbank, led. af styr. f. Kon. Gustaf V:s o. drott. Victorias stiftelse. Ridd. af C. XIII:s-O.

CARL ENGSTRÖM. Etabl. 65 egen affär i Eslöv, hvilken, sedan den vunnit en betydande omfattning, i dagarne ombildas till aktiebolag m. stiftaren t. verkst. direktör. Under 35 år fullmäktig, 24 år v. ordf. i komm stämman, 16 år ordf. i Spritbolaget.

ERIK WESTIN. †. Eg. egend. Hagsta i Gelleb l. Mångårig ordf. i komm.-nämnd, led. af kyrko- o. skolråd, led. af egodeln. rätt. kaserbyggn. komm. m. m. Landstingsman under 30 år; led. af Riksd. A. K. 78-81, 82-83 o. 88-90, led. af tillf.-utsk.

INNEHÅLL

Regeringsrådet A. Lindstedt. — Statsrådet A. Schotte. — Landshöfvingen greve H. Hamilton. — Konsul F. E. Neess. — Konung Gustafs besök i Köpenhamn. — Utställningen i Landskrona. — Kompositricen Adèle Cederschiöld. — Schackmästaren Tarrasch i Stockholm. — Drottning Victoria skänker brudstolar till Tyska kyrkan. — Uppenbarelsekyrkans krusifix. — Riksgränsbanans elektrifiering. — Elektroteknikernas årsmöte. — Svensk sport — Svenska Kennelklubbens handutställning. — Wagnersfesten i Tyskland. — Bilder till den utländska dagskronikan. — Veckans porträttgalleri. — "Ett blad ur reseboken". Af Anders Österling. — "Ett återseende". Af Signe Lagerlöw.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påföljd.